

[Jørgen Estrup]

at sige: Bare vi dog havde en fradragsordning, så så verden helt anderledes ud. Jamen det ville da være nøjagtig det samme. Dér ville man da også komme til at betale for en række ting, som under alle omstændigheder alligevel ville blive gjort. Den eneste forskel på en tilskudsordning og en fradragsordning er, at man som boligejer så bekvemt kan gemme sig og lade være med at fortælle nogen, at man faktisk bruger statspenge. Man kan fordækt sende regningen til naboen. Det er det, som hr. Kim Behnke og fru Pernille Sams så indstændigt forsvare, at i stedet for at vise, at man altså bruger statslige tilskud, skal man have lov til at gøre det ad bagvejen. Det synes jeg egentlig ikke er særlig kønt; jeg synes specielt ikke, at der er nogen som helst grund til at tro, at det skulle være mere effektivt. Og jeg er ganske imponeret over fru Pernille Sams, som kæmper en heroisk kamp mod et forslag, som hendes egen konservative finansminister sørgede for at gennemføre før jul. Det er flot.

Men dertil vil jeg så blot føje, at den udvidelse, der her er tale om, forekommer os at være fornuftig. Man får nogle ting med, som vi gerne vil støtte, ikke mindst får man de bevaringsværdige fredede bygninger med, og vi er også godt tilfredse med, at der nu specielt i sammenhæng med de grønne afgifter bliver åbnet for et særligt tilskud til den form for måleudstyr, gasmålere, vandmålere og andre målere, som jo er nødvendige, for at vi faktisk kan få folk til at ændre deres adfærd i forbindelse med de grønne afgifter. Det er jo egentlig hele meningen med en del af skattereformen. Her får vi noget, der styrker den side af det, og dermed får vi tilskudsmidlerne anvendt på en langt mere fremadrettet måde, end jeg synes vi hidtil har fået.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg kan takke for en velvillig modtagelse, og jeg skal ligesom ved de tidligere forslag komme med nogle kommentarer til de af ordførerne fremsatte synspunkter.

Jeg kan bekræfte over for fru Pernille Sams og over for fru Bodil Thrane, at dette er aftalestof, og vi har jo også drøftet lovforslaget, inden jeg fremsatte det. Jeg kan forstå, at der er velvilje, og så må vi se på, hvordan vi klarer finansieringen. Det kan der vist godt komme yderligere drøftelser ud af.

Først et par kommentarer til fru Pernille Sams. Det er rigtigt, at ordningen er sådan, at man kan tegne, om jeg så må sige, et abonnement, og så har man 6 måneder til at finde ud af, om man vil bruge abonnementet eller ej. Derfor er der klart forskel på, hvor mange midler der er søgt om, og hvor mange der er udbetalt, og jeg ser da gerne, at vi under udvalgsarbejdet kigger lidt nøjere på det.

Men det er jo lidt svært at vide. Jeg kan tage mig selv som eksempel. Da jeg henvendte mig i januar måned, fik jeg det råd af kommunen: Man kan da lige så godt søge om maksimumbeløbet. Noget af det har jeg brugt, og jeg går nu og overvejer, om jeg i sommerens løb vil sætte yderligere aktiviteter i gang. Nu har jeg stort set selv vedligeholdt mit hus så meget, at jeg ikke er sikker på, at jeg kan gøre mere, der er meningsfyldt. Jeg kan måske gøre lidt mere set ud fra miljøvinklen; det er det, jeg nu overvejer. Jeg har altså et abonnement, og i løbet af den næste måned skal jeg sammen med nogle eksperter tage stilling til, om jeg kan gøre noget ved mit fyr, så det bliver endnu mere miljøvenligt. Hvis jeg vælger ikke at gøre det, vil der i givet fald komme nogle penge tilbage, som andre kan benytte.

Der er sikkert flere, der er i samme situation, og man kan jo ikke vide, hverken i kommunen eller i Boligministeriet, hvilke overvejelser jeg gør mig i løbet af den næste måned. Men der er altså en 6-måneders-frist, som man kan få forlænget til 9 måneder. Og nærmere tror jeg faktisk ikke man kan komme det.

Nu skal jeg svare generelt; under udvalgsarbejdet skal jeg gerne prøve at præcisere det, men sådan er systemet altså. Det er sådan, at vi må have en ramme for at kunne give tilsagn, og derfor er det faktisk nødvendigt at have en noget højere ramme end det, der er blevet udbetalt, for at ordningen kan fungere. Ellers må vi i hvert fald skrue det anderledes sammen. Jeg tror, vi alle er enige om, at vi ikke ønsker en nedgang i beskæftigelsen, og vi ønsker ikke, at der måske er et par måneder, hvor vi ikke kan give tilsagn. Derefter kan man igen, fordi man så kan disponere over de penge, der er blevet abonneret på, men som de pågældende abonnenter ikke har ønsket udbetalt. Så jeg vil da også gerne, at vi ser lidt på den nærmere mekanik. Men så meget kan jeg sige om det forhold at tegne abonnement og at få et beløb udbetalt.